

1973

FM/3

971

1895 : 1

AZ OLVASÓ FIGYELMÉBE!

FELVÉTELEINKNÉL A FÉNYKÉPEZETT DOKUMENTUMBAN TALÁLT HIÁNYOSSÁGOKAT AZ ALÁBBLIAK SZERINT JELÖLTÜK

AZ EREDETI NEHEZEN OLVASHATÓ. A NYOMÁS ELMOSÓDOTT, A HÁTOLDAL NYOMÁSA ÁTÜT. AZ OLDALT RESTAURÁLTÁK, EZÉRT A SZÖVEG HALVÁNYABB. AZ EREDETI SÉRÜLÉSE MIATT A SZÖVEG HIÁNYOS

A FÉNYKÉPEZETT DOKUMENTUMON TINTÁVAL V. GRAFITTAL ALÁHUZÁSOK, BEJEGYZÉSEK, FOLTOK TALÁLHATÓK

A FÉNYKÉPEZETT DOKUMENTUM SZINES

AZ EZT KÖVETŐ FELVÉTELEN RÉSZLETES TÁJÉKOZTATÁST ADUNK A FÉNYKÉPEZETT DOKUMENTUM TARTALMÁRÓL, A HIÁNYOKRÓL ÉS AZ ABBAN ELŐFORDULÓ CSONKASÁGOKRÓL, SÉRÜLÉSEKRŐL

SZENTESI LAP

1895. (25.évf.). jan. 1-dec. 29. 1-154.szám. Teljes.

Rendk. mell.: 1 db: 153.számhoz.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . 1 frt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kurczaparti-utca 31. szám,
hova a lap szellemi részét
illető közlemények előfize-
tési pénzek és hirdetések is
küldendők.

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMÚ KÖZLÖNY. /42

Hirdetéseket

és nyilt-írti közleményeket
a kiadóhivatal méréselt ár-
jegyzék szerint számít.

Egyes példányok

kaphatók lapunk nyomdájá-
ban valamint Stark Nándor
és Szigethy Z. könyv- és
papirkereskedésében.
Írázatok nem adnak vissza.

Megjelen hetenként háromszor:
vasárnap, szerdán és pénteken reggel.
Egyes szám ára 5 kr.

Főszerkesztő és kiadó-tulajdonos:
S I M A F E R E N C Z.
Feladó-szerkesztő:
K O V Á T S K Á L M Á N.

Lapunk megrendelhető:
a kiadóhivatalban és lapkihordóink útján,
kik az előfizetési pénzeket is felvehetik.

Mult és jövő.

A közel mult és a közel jövőről írok; mert magunk is gyarló emberek, csak a közel mult és közel jövőnek vagyunk lényezői.

Az a közel mult amiről írok, a lefolyt esztendő s az a közel jövő, amiről beszélek az az év, mely a mai nappal megnyílik előttünk s ki tudja, én azt hiszem, hogy nagy kötelességeket ró ránk.

A multról kevés beszélni valóm van, szinte elég volna egyszerű constataciónak szorítani annak, hogy mint az utóbbi években mindig, a lezajlott évben is, minden érdektől menten, férfiasan becsületesen teljesítette közéleti hivatását és kötelességét az a párt, melynek lapunk a főorganuma ebben a megyében s ez a lap, mely fennállása óta a megyei ellenzék szolgálatában állt, nem egyszerű szószólója volt a párt akaratának, hanem zászlaja ezen párt eszméinek, irányadója gondolatának, éltető és fentartó tényezője azon küzdelemnek, mely Csongrád megyében évek hosszú során át alkut nem ismerő harcot folytatott és folytat még ma is, a hivatalos erőszak megtörésére és a megyei igazgatásban uralkodó visszaélések kiirtására s ami fő, s amiért küzdeni meg nem szűnünk az uradalmi törekvések kellő korlátok közé való szorításával, az intelligens és nemes értelemben vett nép akarat teljes dialra juttatására.

Huszedik éve, hogy mint e lap felelős- és főszerkesztője az új évi vezércikket írom. S évről-évre új évtől év végéig nem volt ebben a lapban soha egy betű, mely az én és a vezérletem alatt álló párt font körvonalo- zott közéleti programjának igaz, becsületes kifejezése ne lett volna. Hej pedig, de sok üldözést kellett kiállanom éppen azért; mert a mástól holnapig terjedő hatalmat büneiért nyíltan ostromoztuk, megvetettük, s szembe állítottuk vele azt a semmi féle érdek által nem szaturált becsületes közvéleményt, melyet a népitélet megvesztegethetlen kritikája képvisel ebben a vármegyében.

Igaz, hogy a hatalmi üldözések becsületes emberek egzsistenciája esik áldozatul; de ezeknek az áldozatoknak sorsát, a nép ítélet az istenítélet ostorára fonta, s ez az ostor, ez a korbács, — amint egykor kiverte Jézus Krisztus kezében a kufárokat a templomból — ugy korbácsolta itt el a hatalom éléről azokat, akikre mi kimondtuk, hogy pusztulniuk kell!

Neveket akartok, hogy kik pusztultak itt el? — Nem beszélek róluk. Ismeritek őket mind! Tudjátok hogy nem maradt a poszton egy se. S ebben a tudásban, vigasztaló hogy mind a népitélet haragja separte el! S rám, s e lapra, mely lelkeimnek lelke, el-

vennek árbocza, eszmémnek élő szószólója, szerénytelenség nélkül szólva felemelő, sőt több, dicsőség az, hogy a hatalom minden eszköze — még a becsületes eszközök is — mozgósítva voltak s én, s e lap alku nélkül felemelt fővel álltunk a viharban mindig s az elv tisztaságával, az eszmék igaz erejével haladtunk előre.

Bizony, bizony már szívesen tenném le a tollat s hagynék fel a közéleti küzdelemmel, hogy életem delén egyszer már a magam dolgával is törődjem és hogy pihenjek is már egyszer. — S minő örömmel tenném ezt, ha az általam kitűzött ideál már meg volna testesülve. De még a munka nincs befejezve, sőt ha jól gyanítom, az utóbbi idők fordulata még nagyobb küzdelemre utal bennünket, mint amekkorát eddig kifejtettünk. A „Szentesi Lap” ki fogja venni magának ezen küzdelemből a maga részét. Zászló lesz mint volt eddig, melyet téphet szél és vihar, de rongyaiban is zászló marad, mely eszmét és igazságot hirdet és megáll az elvek szikláján hajhatatlanul! S én, ki e zászlónak huszedik év óta vagyok immár serény; de meggyőződésében erős és tántoríthatlan öre — ezt a zászlót emelem és viszem tovább!

S mivel a jó katonát a zászló láttára csak a háboru lelkesíti igazán, ez a zászló a beköszöntött új évre engem is inkább lelkesít mint bármikor lelkesített; mert ebben az évben háboru, nagy háboru lesz ebben a vármegyében. Megyei tisztújítás lesz, s talán utolsó választása lesz a népnek; mert bejön a kormány mindent elnyelő hatalmával a ki-nevezési rendszer. No hát ez előtt a választás előtt meg kell tennünk mindent, hogy ne az a főispán és alispánok által rendszeresen dédelgetett, s a törvény kijátszással is istápoltt Pallavicini uradalmi befolyás csináljon a vármegye népének megyei tisztikart, hanem ezen megye független képviselői eleme. S mikor Szentesi sorsáról vagy a többi községekéről van szó, akkor Fekete Márton és társai ne az uradalmi tiszték és bérlők obligált seregével döntsenek a város és községek sorsa felett, hanem döntsenek a virilis és a választási alapon álló tiszta független elemek. Ezért küzdött e lap fennállása óta a vármegyével szemben folyton, s a becsületes adminisztráció érdekében azért, hogy a fejelemly ügyek ne párt politikai szempontból, hanem az adminisztráció tisztasága, a jog és igazság szempontjából intéztesse. — Sajnos, de már e rövid idő alatt is úgy sejttem, hogy az új főispánnal semmit se változott a tekintetben a régi becsületes páku- licz szellem, tehát a miénk se fog e tekintetben változni az üldözés és ostromozásban. Ilyen fél irányában emeljük e lap zászlaját a megyei központi kormányzattal szemben és küz-

deni fogunk Szentesi mellett a megye minden községének előzárva érdekében s mert e lap politikai lap is, mint az eszmék egyik zászlaja ott fog lobogni az ország függetlenségére törekvő 48-asok táborában. S ami engem, mint a zászló főfőret illeti, — miután a beköszöntött esztendő — háboruk éve lesz, egy pillanatra sem bízom a zászlót és pártunk küzdelmét helyettesekre, hanem ott leszek kis és nagy küzdelemben egyaránt s így hiszem, tudom, hogy a zászló alól nem marad el senki s a zászló halad győzedelmesen előre!

Sima Ferencz.

Horváth Gyula arczképének leplezése.

(P.) A december hó 31-ikére összehívott városi közgyűlésnek tudvalevőleg egyetlen tárgya volt a Horváth Gyula arczképének leplezése.

Burián Lajos polgármester pontban 10 órakor az ülést megnyitván, röviden előadta, — hogy a mostani közgyűlésnek kizárólagos tárgya annak a határozatnak a végrehajtása, melylyel kimondta a közgyűlés, — hogy Horváth Gyulának, — a város diszpolgárának, néhány lelkes tisztelője által lefektetett és a közgyűlési terem számára felajánlott arczképét ünnepélyesen leplezzi. Előadta továbbá, hogy az arczkép leplezés módzatának megállapítására kiküldött bizottság Balogh János országgyűlési és városi képviselőt kérte föl az ünnepi beszéd megtartására; minélfogva fölkérte Balogh János képviselőt, hogy az arczkép leplezésre vonatkozó beszédét elmondani szíveskedjék.

E fölkérés folytán fölállott Balogh János képviselő és a közgyűlés nagy figyelme mellett egy igazán szép és nagy gonddal összeállított beszédben visszapiantást vetett azokra a nehéz küzdelemre, melyeket Szentesi város és vidéke az utóbbi évtizedek alatt, de különösen 1881-ben kifejtett. Minden frázis nélkül, egyszerű, de szívhez szóló szavakkal elbeszélte, hogy azokban a nehéz napokban, midőn e vidék létele a szó szoros értelmében koczkán forgott, mily ember fölötti munkásságot és tevékenységet fejtett ki Horváth Gyula, aki abban az időben mint teljhatalmu miniszteri biztos vezette az árvédelmi munkálatokat, s akit ezen a téren szerzett hervadhatlan érdemeiért, mindjárt az árviz elmulta után Szentesi város közönsége a város diszpolgárává választott meg.

Az egyszerűen, minden hatás vadászat nélkül, de azért a szokott szónoki rutinnal és bensőség teljesen elmondott beszéd mély hatást tett a nagy számban megjelent városi képviselőkre, kiknek sorában nemcsak az ellenzéknek, hanem a megyepártnak tagjait is majd nem teljes számban ott láttuk.

A nagy tetszéssel fogadott ünnepi beszéd után Burián Lajos polgármester indítványára kimondta a közgyűlés, hogy a beszédet egész terjedelmében jegyzőkönyvbe iktatja, kinyomatja, a képviselőtestület tagjai közt szétosztatja és a szomszédközségek hatóságainak is megküldi s mindezekről Horváth Gyulát jegyzőkönyvi kivonaton értesíti.

A határozat kimondása után Farkas Eugénia kisasszony egy pompás virágcsokorral megkoszoruzta a leplezett arczképet.

A csokron kívül a kisasszony egy gyönyörű babér koszorút is helyezt az arczképre, melynek pompás szalagjai körül az egyiket a következő felírás volt: „Horváth Gyulának, Szentes város megmentőjének, 1881.” a másikon pedig: „Az elhagyottak védőjének, örök hálája jeléül Farkas Eugénia, 1894.”

Ami Balogh János beszédét illeti, azt a határozat értelmében a közönség egész terjedelmében meg fogja kapni, s így fölösleges volna, hogy azt e helyen bővebben ismertessük. Mindössze arra szorítkozunk, hogy a beszéd befejező részét, mely megkapóan és lendületesen domborítja ki az ünnepély jelentőségét — közöljük a következőkben:

„Ki csodálkoznék tehát rajta az elmondottak után, hogy e háládatos városnak számos, visszaemlékezni tudó polgára elkészítette Horváth Gyula arczképét és azon kérelem kíséretében ajánlotta föl a város közönségének, hogy ez arczkép, a városi közgyűléstanácskozásának természetben legyen elhelyezve.

A város közönsége elfogadta a hozzá intézett kérelmet s ajánlatot és bizony nem rajta mult, hogy nem 1891. évi május hó 12-ik napján, mint Horváth Gyula szentesi üszpolgárságának tíz éves évfordulóján tarthatta meg e mai napra egybehívott közgyűlést.

Ezekben kívántam megfelelni, a kiküldött bizottság által reám ruházott feladatnak, melynek tölem származó eredménye elősmerem, hogy fogyatékos; elősmerem, hogy nem öleli föl mindazon ténykörülményt, mely azon idő küzdelmeit és eredményét kellőleg megvilágosítaná és átérzhetővé tenné a mai újabb nemzedék előtt, mely nemzedék — hála az Istennek — manapság és már hosszú évek óta, nincs kitéve az elemekkel való áldatlan küzdelemnek.

De fogyatékosága mellett is, emlékezősém szilárd alapon nyugaszik: a tények és történetek igazságán.

És ez a néhány perc, melyet a tisztelt közgyűlés ezen visszaemlékezés meghallgatásának szentelt, ime visszaidézte az elmúlt idöket, melyeknek eseményei között habár sok a szomorú, de sok benne a vigasztaló is.

Vigasztalás az, hogy ennek a városnak a közönsége akart is, de tudott is háládatos lenni a multban, valamint tudni fog annak maradni a jövőben is, mert az a közönség, mely a multat el tudná felejteni, nem érdemelne meg, hogy jövője legyen! Horváth Gyula nevét és nevének tiszteletét föl fogja tartani és tartsa is fönn e vidéknek biztonsága és Szentes város hálás emlékezése!

A válság.

A királynál a kihallgatások sora véget ért; de azért senki se tudja, hogy miként nyer megoldást a kormányválság. Az új kormány a szabadelvű pártból alakul-e, vagy a fuzio alapján jön létre. A kilátások mégis azok, hogy a közjogi alapon álló elemek, a szabadelvű, a nevezetes és a kiléptettek pártja egyesül és egy Apponyi kormány jön. Erre volt a következő hivatalos irányu tudósítás is.

Mindezek, szerintünk, elég világos jelek arra, hogy a 67-es pártok és árnyalatok tömörítése végett ma a vezérférfiak között is újabb s az eddigieknél sokkal határozottabb kísérletek folynak. Sőt látjuk azt is, hogy ma közelebb áll mindez a megvalósuláshoz, mint valaha.

Megerősített ebben bennünket egy politikai értesülés, a melyet a késő esti órákban veszünk s ennél fogva fontartással fogadjuk, de mégis azzal a hozzátevessel, hogy a körülmények szerint a hír valószínű.

Arról van szó, hogy a nemzeti párt és a Szapáry-töredék (purosok) rálép arra a programra, amelyet Wekerle miniszterelnök tegnapelőtt a szabadelvű pártban kihirdetett. Elfogadják a fajt accomplit; a három meglevő törvényjavaslatot tartózkodás nélkül végrehajtandónak veszik s a vallás-szabadságról és recepcióról szóló törvényjavaslatokat is hajlandó támogatni. Más szóval: csatlakoznak a szabadelvű-párt programjához s ez-

zel lehetségessé teszik azt, amit voltaképen mindenki akar, — kivéve a szélsőbalt, — hogy a dualizmus alapján álló minden párt és töredék, egyetlen nagy szabadelvű párttá egyesüljön s ez képezze alapját a válság végleges megoldásának, úgy amint a korona akarja.

Ez a hír. Hogy ez a szándék nem új s hogy ebben az irányban nem tegnap és nem ma értekeztek először a vezető férfiak, azt tudjuk. De új az, hogy a Szapáry-csoport és az Apponyi-párt maga jött volna ma közelebb a szabadelvűpárthoz.

Szapáry gr. a házasság megoldása óta voltaképen nem is birt különállással; Apponyi gr. pedig meglehet még bekompenzálja a magyarországi katonai akadémiát, a mi szinté megfektötte már a nemzeti párt lelkiismeretét. A recepció nem akadály, mivel azt öök is elfogadják; a felekezetenélküliség pedig a békesség kedvéért átme gy. A sulyt arra fektetik, hogy a 67-es pártok egyesülése lehetővé tétessék.

Mindez, ismételjük, nem bevégzett dolog; de kevésbé sem az. De azt állíthatjuk, hogy komoly törekvés és hogy a mai naptól kezdve a válság ebben a mederben folyik.

Helyi és vegyes hírek.

— Boldog újévet kívánunk tisztelt olvasóinknak.

(r.) — A megyebizottsági tagok választása alkalmából a pákuliczlap okvetetlenkedik Pinter Gyulával. Azt a megjegyzést, melyet Pinter Gyula szavazatára tesz, még a választás folyama alatt szóról-szóra megtette egy főfő pákulicz, (aki olyan viszonyban áll a pákuliczlaphoz, mint a gazda a cselédhez.) Mikor azt hírül hozták, Pinter Gyula hidegvérrel és lakónikusan csak annyit mondott rá: „Mondják meg neki, hogy vagy számár, vagy hunczut. Válasszon.”

— Hálaadó istentiszteletek. A polgári év utolsó napján vagyis szilveszter nap délutánján tartani szokott hálaadó istentiszteleteket városunkban tegnap óriási közönség részve mellett ülték meg az egyes keresztény templomokban. Az ev. ref. templomban 3 óraker, az evangélikus templomban 4 óraker, s a róm. kath. anyaszentegyházban 5 óraker tartották meg a szokásos hálaadási szertartást.

(r.) — Népmozgalmi adatok. A lefolyt esztendőben a szentesi rom. kath. egyházban született férfi 260, nő 246, összesen 506, egybekelt 123 pár, meghalt férfi 153, nő 144, összesen 297. E szerint a szaporulat 209. A református egyházban született férfi 243, nő 250, összesen 493, egybekelt 171 pár, meghalt férfi 188, nő 160, összesen 348. E szerint a szaporulat 145. Az evangélikus egyházban született férfi 12, nő 10, összesen 22, egybekelt 3 pár, meghalt férfi 10, nő 7, összesen 17. E szerint szaporulat 5. Az izraelita egyházban született férfi 26, nő 22, összesen 48, egybekelt 10 pár, meghalt férfi 11, nő 7, összesen 17, a szaporulat 31. A görögkeleti egyházban született 11 egybekelt 3 pár, meghalt 12. Tehát az egész városban született 1080, meghalt 650 s így a szaporulat 315. A házasságra léptek száma pedig 310 pár.

(r.) — Fegyelmi határozatok. A vármegye fegyelmi választmánya f. hó 29-én tartott ülésében — szokott igazságszeretével, Magyar Elkek főjegyzőt 100 frt pénzbírságra, Dunabáti Mészáros Ferencz alkalmányt dorgálásra ítélte; ellenben Soós Pál tisztú ügyészt az ismeretes horgosi ügyben keletkezett fegyelmi vád sulya alól felmentette.

— A város helypénzszedése. Tudvalevő dolog, hogy Szentes város a helypénzszedést maga kezeli 2 év óta. Nagy hű-hóval hirdették, pákulicz részről annak idejében hogy a város itt egy óriási bukás elé lesz vive. Sőt még odáig is mentek, hogy 1893. elején már számokkal mutatta ki, a helybeli pákulicz tárogató a biztos veszteséget. Azonban itt is rossz próféta volt a pákuliczizmus, városunk iránt sippal, dobbal, czintányérral hirdetett, eddig azonban még be nem igazolt jóakarata; mert miként az 1894. év végén kitüntetett eredmény igazolja, a jelen

évben csak 7928 frt 90 kroszkával vett be a város helypénzből többet, mint amennyit érette a bérleők eddigelé fizettek. Nemcsak az eddigi bérlet kétszeresét vette tehát be a mult évben a helypénzből Szentes hanem a bérlet kétszeresen felül még 50 frt s 90 kr. többlet is mutatkozott a tegnapi zárszámadásnál. A mi bizony szép eredmény, főként ha felgondoljuk hogy ennek több mint felét vidékiek fizették be a város pénztárába — áruik után. Ime, ilyen a pákulicz párt városunk iránt táplált jóakarata! Hiszen majd megették 1893. elején a városi pártot azért, hogy ez miért nem volt hajlandó a helypénzszedést, évi 7878 frtért haszonbérbe adni. És ime! tegnap kitűnt, hogy ebből a legtisztább, de egyuttal a leglelkismeretesebb kezelés mellett a mult évben 15806 frt 90 krt lehetett be venni. Tehát még kétszerannyi összegnél is többet, mint amennyit az évenként haszonbérlettelni óhajtott volna a pákulicz párt. Igaz ugyan, hogy ebből 2640 frt 50 kr. kezelésre esik, ámde még így is meg marad tisztajövedelmeként a városnak 13166 frt 40 krja a pákuliczok által óhajtott 7878 frttal szemben, vagyis 5288 frt 46 krt ajándékozott volna közpénztárából Szentesse a mult évben akkor, ha a helypénz-üggyel a pákuliczokra hallgat. És ennnyivel kellett volna több pótdadót kivetni a polgárookra a mult évben akkor, ha a pákulicz észjárás intézi vala Szentes ügyeit az 1894. évre. Megérdemli-e pedig a pákulicz párt azt, hogy érette ennyit dobáljon ki Szentes — azt itélje meg az az adózó közönség, a melyeknek zsebet a városi párt 5288 frt s 46 kr pótdadótól kímélte meg azzal, hogy nem bérleőkre birta a helypénzszedést hanem azt házilag rendelt el kezelni. El kell ismernünk azonban azt is, hogy ily eredmény elérését csak is olyan lelkiismeretes utánjárás mellett lehet várnunk, mint a milyent ez ügyben Babos József helypénzszedési felügyelő teljesített, akinek bizony-bizony sok érdeme vad abban, hogy ez a jövedelmi forrás óriási mérvben túlhaladta a mult évben az előirányzatot. Ez a kis eset azonban mégis jó arra, hogy a közönség választani tudjon a városi párt és a pákuliczok között.

— Leiketlen ámtítás. Hogy a mi kedves pákuliczaink mennyire óvakodnak az általuk — oly igen nagyon perhorreskált demagógiától mi sem igazolja azt jobban mint iparosaink körében terjesztett az a lelketlen hitegetés, hogy dr. Vecseri Sándor megyebizottsági tuggá történt megválasztása után, a helypénzszedést csak adóforint után fogja majd terhelni iparosainkat és nem mint eddig: a vásárban történt árulás és elfoglalt terület után. Természetes hogy ez a hitegetés a mily lelketlen, ély oly megvalósíthatlan is; mert 1-ször ehhez dr. Vecseri akarata csak kicsivel több; a semminél; 2-szor pedig a városnak semmi kedve auzoz hogy ezt a nagyon is kitűnőnek bizonyult jövedelmi forrást dr. Vecseri kedvéért csak azért nyirbálja meg, hogy az ez után mutatkozó kevesebbletet, majd a közönségre kivetendő pótdadóból vegye be a pákuliczok kedvéért. Azután meg a gazdaközönségnek is van annyi magához való jó indulata, hogy csupán csak azért, mert dr. Vecseri megyebizottsági tag lett, hát nem fogja elősegíteni intézkedéseivel azt, hogy az ó pótdadója a helypénzszedést megváltoztatásával emelkedjék. A hitegetés ujjításból tehát semmi sem lesz, hanem igenis mégis meg lesz ennek az a jó hatása, hogy majd kiábrándítja iparosainkat a pákuliczokbani bizátsábról s így az iparos-osztály is tudatára fog még ébredni annak, — hogy a pákulicz-párt csakis szóval tud hitegetni, tetteiben azonban igen ritkán képes — ha stikliről nincs szó — kimagaslani; mert hisz régi dolog, hogy romlott rendszernek jó eszközei nem lehetnek az önfentartásra.

(r.) — Újévi üdvözetet megváltása. Nyíry Gyula városi tanácsnok a Szentesen felállított Kossuth-szobor javára 2 frtot küldött be hozzánk melylyel az újévi üdvözeteket kívánja megváltani. A követésre méltó tényért köszönetünket nyilvánítjuk az adományozónak.

(r.) — Eljegyzés. Füst Molnár Lajos géplakatos karácsony második napján tartotta eljegyzését Győri Esztkével Győri Sándor gazdálkodó szép és szeretetre méltó leányával.

— A vásárnapi hólvával nagyon sok kárt tett az utcai lámpákban. Mint a közvilágítási felügyelő jelentéséből kitűnik, az ekkor elcsattant lámpa-üvegek száma felülhaladja a 100 drbot.

— Az algyői harangozó. Talán már akkor is nagyon okos ember volt az algyői harangozó, a mikor még Algyőt, 1127-ben Geunak írták; mert hiszen csak a 40-es években is olyan harangozó volt választható még az algyői nép magának, a melyik előbb Sövényházyan jegyző volt és mivel a jegyzőségre ekkor más promoveált, hát kikiallotta a népet az egyik pályázót harangozónak, a ki azután mint harangozó és segéd-jegyző szolgálta haláláig Algyő községet. Az ezt követő harangozó is nagyon okos ember volt a faluban; mert ez meg már a kántortól sőt jókedvében még a papot is merészelté helyettesíteni illuminált állapotban. Hanem a mostaninál egy sem volt okosabb ember; mert midőn 5 év előtt sáska-járás volt a környéken, hát ezek kipusztításán annyira törté az eszé, hogy a szegedi kórházba került miatta. Legujabban pedig kisütötte, hogy karácsony másodnapján azért volt menyörgés hallható; mert a polgári házasság miatt forradalom létesen . . . az egész világon.

(r.) — Nyilvános számadás. Az I-ső 48-as népkör karácsony második napján tartott báljának anyagi eredménye a következő: bevétel 268 frt, kiadás 56 frt 38 kr, tiszta jövedelem 211 frt 62 kr. — 1693 frt 42 kr. Rég megszoktuk már, hogy mikor finánczról kap az ember írást, abban az van írva: „fizess.” Még csak nem is „fuss, vagy fizess,” hanem csak fizess, a mi elől még el sem lehet futni. Fehér holló számba megy tehát az az újévi üdvözlés, melyet városunk adóügyi tanácsnoka tegnap Szegedről kapott. Újévi gratuláció ez nemcsak Bugyi Antal h. a. u. tanácsnok részére, hanem örvedetes újévi meglepetés városunk egész egyetemére, mert míg az adóügyi tanácsnoknak erkölcsi diadalt, addig a város közönségének igen szép anyagi hasznot nyújt. Az újévi üdvözlés különben eként szól:

„Kedves barátom!
A nagy ügy 13396. I. 894. szám alatt elintéztet nyert. Leirtunk a városnak pótdóval együtt 1693 frt 42 krt. Boldog újévet kíván
Szeged, 894. decz. 29.

Öszinte barátod
Mátyás Dénes,
m. k. pénzügyi s titkár.”

Ez az egész. És ez az újévi ajándék értékét a következőkben óhajjuk megmagyarázni: Szentés város, mint erkölcsi testület a helypénzeszedésből eredő jövedelme után már évek hosszú során, mióta a közjöveldelmek fokozására helypénzeszedés jogot gyakorol 10% os járadék adóval s ennek megfelelő 35%-os ált. jöv. pótdóval volt megrova Hasonlóan több száz frt adóval volt megrova a rév és rakpart bérbeadásából eredő jövedelem után. Fizette is ezen adónemeket a város hűségesen, és senkinek eszébe nem jutott, hogy ezt az évenkénti csinos kis summat talán meg is lehetne takarítani. A folyó év elején a kiskorú tanácsnok beható tanulmányozás tárgyává tette városunk helypénzügyét; visszamenet 1793 évig, midőn a vásártartás jogát III. Károly megadta Szentésnek; — tanulmányozta továbbá a révberlet és rakpart megadóztatását s kutatásai után azon jelentést tette a polgármesternek, hogy a helypénzeszedési jövedelem után valamint a révberlet és rakpart jövedelme után kirótt adót leirathatónak tartja. A polgármester örömmel fogadta a jelentést s megbizta a h. adóügyi tanácsnokot, hogy a szükséges feltejesztést készítse el. És hogy az igen szépen kidolgozott, terjedelmes s minden legapróbb részletében kiváló gondot, ügyszerelet tanúsító feltejesztésnek milyen eredménye lön: a fenti újévi üdvözlés mutatja.

Le lett tehát írva Szentés város javára az 1894. évi helypénzügyi adó, valamint a rév és rakpart berlet után kirótt adó, a mi az 1894. évről 1693 frt 42 krt tesz ki. Ezen 1693 frt 42 kr a városnak évről-évre meg-meg nyló megtakarítása, mert a leírás nemcsak az 1894. évről szól, hanem egyszersmindenkorra a jövőre is s az említett czimeken adó többé Szentés város terhére nem fog kirovatni. És minthogy a város az 1895. évről fog hajolni a folyó évre leirt összeg: városunk adókirovasa e szerint az 1895. évről mintegy 3400 frttal fog kevesebb lenni az 1894. évinél. — mk —

— A szerencsés vadász. Egyik vidéki város vadásztársasága jól készült egy kirándulásnak, a melyen mindenkinek ki volt osztva a maga szerepe. Négy szánkón történvén a kirándulás, a négy szánko személyzetének élelmezési biztosról is kellett gondoskodni. És gondoskodtak. A vadászatot azonban eredmény sehogysem akarta koszoruzni, neki indult tehát maga a puska nélkül hagyott élelmezési biztos is, hogy kis szivertővel kedvre gergesse a már már lankadni kezdő társaságot. Ezek azonban jó messze levén tőle, nem vártak rá, hanem újabb kört kezdetek meg. Amde erre meg az élelmezési biztos jött dühbe és elhatározta, hogy

— mivel a tőle még messzebb ment társaság nem gondol a szánkón hagyott jóféle vörös borra, ha avinnit pedig teit palaczkot szegyen volna, azért ő fog hozzá hogy megbirkózzék annak kiirtésével. Ez is megtörtént; mire azután a biztos ur úgy csuszamlott meg egyik bokor mellett, hogy arczra bukott. Az arczbukást katasztrófa ugyan nem követte, hanem mégis különösnek tűnt föl az élelmezési biztos urnak az, hogy szakálka alatt mozogni kezd valami. És ime! ő estében fogott egy nyulat akkor, mikor a puska emberek közül három vadászra esett csak egy egy préda. Hát nem különös szerencse ez?! De még különösebb az, hogy ez a mesébe való dolog pár nap előtt a vidéken tényleg megtörtént.

— Véletlenül agyonszurta magát. Szörnyű végeztől áldozata lett Stocker Frigyes aninai bányász. Ugyanis a karácsonyi ünnepekre kissé többet ivott a kelleténél és ez okozta halálát. Almára éhezett és utközben zsekésével hámozva az almát a földre ejtette. Mámoros fejlel lehajolt az alma után, hogy fölemelje s e közben kezében a zsekést olyan szerencsétlenül tartotta, hogy egynesen belefuródott a májába. Az előhívott orvos rögtön tisztában volt azzal, hogy a szuras halalos s csakugyan egy óra múlva a szerencsétlen kilehelte lelkét. Özvegye két árvaia siratja.

— Mire jó a házassági ajánlat? A „K. L.”-ből vesszük át a következő érdekes dolgot: Egyik alföldi hírlap hirdetési rovatában a következő házassági ajánlat jelent meg:

„Csinos, fiatal és gazdag hölgy, aki hajlandó kifizetni jövendőbeli férje összes adósságait, fess, fiatal emberhez nőül szeretne menni. Ajánlatok arczképpel együtt J. P. jelige alatt a kiadóhivatalba küldendők.”

Soha nem volt olyan járáselés a kiadóhivatalban, mint erre a hirdetésre. Az a gyöngéd női kéz pedig, a ki azt megírta — K. . . . kezze volt, a ki a városban ruhaüzletet nyitott és így tudta meg, mely uracskák szóták kifizetetlenül hagyni számláikat.

— Korlátlan ur a háznál. A falusi pap egy zsák burgonyát ígért hível közül annak, a ki bebizonítja előtte, hogy korlátlan ur odabaza s nem áll papucskormány alatt. Sokan jelentkeztek nála, de hasztalan. Végre mégis akadt egy, a ki bebizonította, hogy az ő felesége úgy táncol a hogy ő fujja. — Ime itt a burgonya, flam, mondá a pap: szedd tele a zsákod. — Nagyobbat akartam hozni jegyezte meg a jó ember, de nem engedte meg az anyukom. Természetesen nem kapta meg a burgonyát.

— Szórakozottság. A professor ur nyájasan szól:
— Isten hozta kedves Sztuparics ur!
— Az én nevem Markóczi, kedves urambátyám.
— Igaz, igaz, Markóczi! . . . Hát a kedves neje hogy van?
— Hiszen nem vagyok nős, még legény vagyok.

— Az ám, igaz! . . . Es már régóta legény?
— A születésem óta, kedves urambátyám.
— No, no! Nézzé meg az ember!

• Gróf Esterházy-féle cognagyár részvénytársaság Budapesten mint értesülünk megkapta a magy. kir. pénzügyigazgatóságtól a kiviteli engedményt jutalommal együtt és a társaság máris nagy mennyiségű cognacot szállított Németországba. Ez a körülmény is bizonyítja, hogy nevezett vállalat mind nagyobb területre terjeszkedik és hogy az Esterházy cognac mind kedvezőbb lesz a közönség körében. A társaság ezen kedvező fejlődését legjobban bizonyítja az a körülmény, hogy a nagyfoku leírások és a tartalékalap növelése daczára a társaság mégis 8% osztalékot fizet és hogy ez év első fele még nagyobb jövedelemmel zárult le, daczára vagy éppen azért, mert a társaság elsőrendű minőségű cognacát bocsátá piacra és bevásárlásait csakis készpénzfizetéssel mellett eszközli.

— Főriss Pista fülbaja. Az aradi élénken szerkesztett „Papramorgó” élczlap írja ezt az apróságot: Leszky direktornak az a gyanuja támadt, hogy Főriss Pistának a fülbaja nem komoly, sőt hogy a Pista szimulál. Felkérte két jó barátját, tegyék a Pistát próbára. Az egyik egész hangosan kérdezte:

— Mikor fogsz játszani Pista?
— Kérlek alásan, nem hallok jól légy szives hangosabban beszélni, mert fülbajban szenvedek.
— A másik jó barát egész halkán szól Pistához:
— Komám, estére egy kis disznótoros vacsora lesz nálam, nem jöhetnél el, szivesen fogunk látni.
— Kérlek alásan, nagyon szivesen, — felel Pista.
Erre előugrik rejtekéből Leszky s nagy diadallal felkiált!

— Ahá, a disznótorot meghallotta halkán is, hát ilyen fülbaja van magának!?

— Kérem én a disznótorba hívást már a szájomzudulatról is megértem, ahoz nem kell nekem hallás — felel Pista.

— Vigasztaló. Egy kis varróleány meg akart halni, mert . . . talán mondani se kellene — miért akart meghalni?

A varróleányok a világ kezdete óta mindig azért halnak meg, mert — szeretnek. Gyufafoadatot ivott a kőfaragó bákirálynője és nagy kinnokkal vergődve beszállították a kórházba. Odaállt mellé aztán a hű barátinője sirni:

— Ó, te szegény, miért tetted ezt? Miért tetted ezt!
A nehéz beteg fölvetette a fejét és szomoruan nézett a lányra.

— Aztán mennyit vettél be?
— Két paklit.

Felsírt a hű barátinő vigasztaló hangon.
— Ugy-e mondtam, Sári, hogy két pakli-val ne kezdj . . . (itt elcsuklott a hangja), legalább nyolc pakli kell.

— Humor. Ismertető jel. Busa Szabó Péter elvesztette a feleségét a heti piacon. Bekopog a kapitánysághoz:

— Nem látta a ténusz az asszonyomat?
— Mifele asszonyt?
— A magamét, la, a ki elvesztet.
— Milyen volt a maga asszonya.
Hát biz nyelve is volt egy pirinyó, meg a rossz nyelvek azt is pletykálják . . .

— Nem ugy, jó ember; valami ismertető jele volt-e, a miről rá akadhatsz?
— Már hogyne volna. Hát mikor alszik a feleségem nagyon csikorogja a fogát.

— Mikor a szentírás sem mond igazat. Egy vallásos érületű szerelmes legényt vállaltotta biró:

— Maga nagyon vakmerő, minden este megkocogtatja az özvegy P.-né ablakát, azt panaszoja az asszonyaság.

A vádolt szerelmes nem felelt.
— No, igaz ez, mi?
— Hát igen, igaz, koczogok.
— Hogy mer így erőszakoskodni?

A legény igen ájtatos arczulatot vágott, mondván:

— Uram, az irás is azt mondja: zörgessél és megnyitattik . . .

A biró nevetve dorgálta a szerelmes legényt.
— De nem mindenütt nyitattik meg.

— Sajnos, ha már az irás sem mond igazat, — válaszolt a legény s megnyugodott a csendháborításért ráment 5 frt büntetésben.

Mária-czelli Gyomor-cseppek

nagyszerben hatnak gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és állandóan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehellet, teltség, savanyú felbőgés, hasmenés, gyomorgégés, felesleges, nyákakiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgégés stülkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejlettségénél, a menyinyiben ez a gyomortól származott, gyomorfelirhelésnél étekekkel és italokkal, gilliszták, májbajok és hőmorhoidkánál.

Említett bajoknál a **Mária-czelli gyomorcseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanusit. Egy kis üveg ára használati utalással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Törst. Jozsef** gyógyszerháza Budapest, Király utca 12 sz.

A vedjegyet és aláírát tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket zold szalag van ragasztva a konitto aláírásával (C. Brady) és ezen szavakkal: „Valodiságot bizonyítottam.”

A **Mária-czelli gyomorcseppek** valódián kaphatók.

Szentés: Vírady Lajos és Phodradszky Ferencz. K.-Szt.-Márton: Szilárdy Károly és Remety Dezső gyógyszerházaiban. 2 - 23

Dónáth Istvánnak

dónáti tanyáján 4000 kéve kukoricaszár van eladó; a fábiáni haszonbéres földjén pedig 10 hold dinyeföld kiadó. Tudakozódní lehet I. tized 275. sz. a.

Irházi Ferencz

tudatja a t. közönséggel, hogy szárazmalmában heregubót lehet őrletni egész télen átál. A vám huszad rész fele péva.

Dr. Mátéffy Pál

egyetemes orvostudor lakását édes apja Kossuth utczaí III. tized 378. szám. a. házába tette át. Rendel délután 1 órától 3 óráig. 1V3

FAGYKENŐCS

3 nap alatt biztosan kigyógyít minden fagy-daganatot az orról, kézről és lábról. Egyedül csakis Schneider J. gyógyszerárában kapható Resicán (Délmagyarország).

Egy tégely ára 2 frt. Pósta utánvétellel rendelhető. 5V5

ÉRTESÍTÉS.

A szentesi ev. ref. egyháztanács 1894. évi 227. sz. határozatával kifolyólag értesítetnek a reform. egyház tagjai, hogy az 1895. évi január hóban foganatosítandó főgondnok, presbyterek és egyházközsegi képviselők választásához a választási jogosultsággal bíró egyháztagok névjegyzéke összeállítván az 1895. évi január hó 6., 7. és 8-dik napjain az egyháztanács termében közszemlére léte-tik ki, mely idő alatt az ellene netalán felmerülő észrevételek és felszólamlások, a felszólamlások elintézésével megbízott küldött-ségnek írásban vagy élőszóval be, illetve elő-adhatók lesznek.

A választás alkalmával az egyháztagok szavazati jogait csak személyesen és csakis az egyház által kiadott szavazó-lapokkal gyakorolhatják.

A szavazó-lapok 1895. évi január 10-től a szavazás napjáig fognak az egyház tanács-termében Németh Sándor algondnok által az azért jelentkező egyháztagoknak kiosztatni, azonban szavazó lapjaikat a választási jog-gal bíró egyháztagok megbízottjaik által is kivitethetik.

Választási joggal bír minden önálló férfi, özvegy és férjtelennő, valamint vegyes há-zasságban élő nő egyháztag is, ki egyházi adót fizet, s ki az 1893-dik év végéig ese-dékessé vált egyházi adóját lefizette; ellenben a választhatósági jog csak az egyház férfi tagjaira terjed ki.

A választás 1895. évi január hó 20., 21., 22. és 23-ik napjain lesz, mikor is a sza-vazó lapok az egyház tanács-termében dél-előlt 8-12, délután 2-5 óráig a szavazat szedő küldöttségnek adandók be.

2V2

Kristó Nagy István,
főgondnok.

Hirdetmény.

A Csongrádmegyei takarékpénztár rész-vénytársaság 1895. január 1-től 6 évi tartamra 50 kros heti befizetéssel új IX-ik csoportot nyit. A befizetett heti betétek után félévi tőkésítés mellett tisztán 5%-ot fizet az intézet kamatok fejében. Beiratások 50 kr díj lefizetése mellett az intézet hivatalos helyiségében bármikor eszközölhetők, hol a ki-vánt felvilágosítással szívesen szolgál a tisztseg. Szentesen, 1894. december hó 22-én.

3-3

Az igazgatóság.

Gróf Eszterházy G-féle cognac-gyár, Budapest.

Dr. Neumann Zsigmond, kir. kereskedelmi törvényszéki hites vegyész által hivatalosan megejtett és általunk tudomásul vett vizsgálatok alapján

AZ ESTERHÁZI COGNAC

betegjeinknél alkalmaztuk és azt sikeresen használva mint kitűnő minőségűt, a francia cognacokkal vetekedőt a legjobban ajánlhatjuk.

Dr. Angyán Béla

egyetemi tanár.

Dr. Kéthy Károly

egyetemi tanár.

Dr. Réczey Imre

egyetemi tanár.

1-3

Dr. Báron János

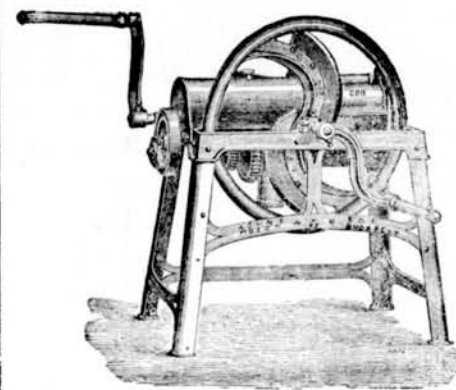
egyetemi tanár.

Dr. Poór Imre

kir. tanácsos egyetemi tanár.

Dr. Tauffer Vilmos

egyetemi tanár.

KÜHNE EDE

gazdasági gépgyár Mosonban alakult 1856-ban Bizományi raktár Szentes és vidéke részére Polacsek Nándornál Szentesen.

Ajánlja általánosan kedvelt, egyszerűségében felülmulhatlan s több mint 14000 példányban elterjedt

HUNGARIA DRILL ÉS JUBILEUM DRILL

sorvető gépeit leszállított áron, Hegyes, hullámos területre, MOSONI DRILLE legújabb legegyszerűbb sorvetőt Sack-féle ekék, két és többvasu ekék. Laacke-fél szántóföldboronák 12-féle nagyságban.

Laacke-féle kedvelt rébaboronák, Rosták, Konkolyozók. Kitűnő szelelő magtár-rosta (33 frt) meglepő munkaképesség. 4-6

Ventzky-féle füllesztők.

Szecska és répvágók, morzsolók, darálók, járgányok stb.

Arjegyzék ingyen és bérmentve.

Főraktár: BUDAPEST, saját ház

VI. Váci körút 57.

Első Tokaji Cognac-gyár

mely csak Tokajban létezik, állami kedvezménnyel kitüntetve.

A m. kir. kereskedelmi miniszterium felügyelete alatt.

Aranyérmek: Páris, Bordeaux, Brüssel, Hága, London, Berlin, Chicagó.

1894. bécsi nemzetközi kiállításon díszoklevél, mint legmagasabb kitüntetés.

Ovakodjunk értéktelen utánasoktól.

Valódi tokaji cognac Tokajból

Csakis ezen
czimerével

Tokaj város
valódi borkivonat.

Kapható: ifj. Kovács Sándor, Eisler Lajos és Löwinger Adolf uraknál.

5-10